"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମର ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ସ୍ନେହ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସେତେବେଳେ ଯୋଡି ହୋଇ ରହିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ତୁଟିଯାଇଥିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମର କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଦୌଡ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଚାଲିଛି ? ସେହି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଆଗକୁ ଯିବାର ଆଧାର କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମର ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହେଲା " ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର" । ଏହି ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ଆଧାର ହେଲା ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଯେତେଯେତେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲାଗି ରହିବ ସେତେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ ଏବଂ ଅଟଳ, ଅଖଣ୍ଡ ସୁଖ ଶାନ୍ତିମୟ ୨୧ ଜନ୍ମର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି—ପିଲାମାନେ, ନିଦ୍ରାଜିତ୍ ହୁଅ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଢାଇ ଚାଲ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ରେକର୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାର୍ଟ ରଖ ।

ଗୀତ:- ନା ୱହ ହମସେ ଜୁଦା ହୋଙ୍ଗେ, ନା ଉଲଫତ ଦିଲ ସେ ନିକଲେଗୀ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ତ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ସ୍ନେହ ବା ପ୍ରେମକୁ ଉଲଫତ କୁହାଯାଏ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ନେହର ରସୀ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି ବେହଦର ପିତା ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ । ତୁମେ ବି.କେ.ମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜେଜେବାପା କହିବ । ଏଭଳି କେହି ମନୁଷ୍ୟ ନଥିବେ ଯିଏକି ନିଜର ବାପା ଜେଜେବାପାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନକାହାଣୀକୁ ଜାଣିନଥିବେ । ଏଭଳି କୌଣସି ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ପିଲାମାନେ କହିବେ ଯେ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟୁ । ମାତାମାନେ ତ କୁମାରୀ ନୁହଁନ୍ତି ପୁଣି ବି ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ? କାରଣ ଏମାନେ ହେଲେ ବ୍ରହ୍ମାମୁଖବଂଶାବଳୀ । ଏତେ ସବୁ ଯେଉଁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ । ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ପିତାଙ୍କର କନ୍ୟା । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ହେବ । ବ୍ରହ୍ମା କାହାର ସନ୍ତାନ ? ଶିବଙ୍କର । ଶିବଙ୍କର ହେଲେ ତିନିଟି ସନ୍ତାନ— ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ଶଙ୍କର ଯିଏକି ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକବାସୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ ସ୍ଥୂଳଲୋକ ନିବାସୀ ହେବା ଦରକାର । ତେବେ ଏତେ ସବୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ଅଟୁ କାରଣ କୋଳଜାତ ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏମାନେ କେହି ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନେଇନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ପଚାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ କିପରି କହୁଛ ? ମାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମୁଖବଂଶାବଳୀ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଈଶ୍ୱର କିଏ ? ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା, ରଚୟିତା । କ'ଣ ରଚନା କରିଥା'ନ୍ତି ? ସ୍ୱର୍ଗର । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିଜର ନାତି-ନାତୁଣୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଥିବେ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଶରୀର ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସିଏ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ପାରିବେ । କ'ଣ ବିନା ଯୋଗ୍ୟତାରେ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇ ଦେବେ କି! ତେଣୁ ଶିବବାବା ଆସି ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାବା ପୁଣି ଥରେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ ଏତେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ କେଉଁଠାରୁ ଆସିବେ ? କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, କେହି ବି ସାହସ କରି ପଚାରୁ ନାହାଁନ୍ତି! କେତେ ସବୁ ସେଣ୍ଟର ରହିଛି! ପଚାରିବା ଦରକାର ଆପଣ କିଏ ? ଆପଣଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏକଥା ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କୁମାର-କୁମାରୀ ଏବଂ ଶିବଙ୍କର ନାତିନାତୁଣୀ । ଆମେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ସ୍ନେହ ରହିଛି । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତୁଟାଇ ଏକମାତ୍ର ମୋ ସହିତ ରଖ । ମୁଁ ତୁମକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି ନା ଏବଂ ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ଶୁଣୁଛ । ଏହା କେତେ ସହଜ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ କଥା ଅଟେ । ତୁମେ ପଚାରି ଦେଖ । ତେବେ ଏହା ଗଉଶାଳା (ଗୋଶାଳା) ହୋଇଗଲା ନା । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଗଉଶାଳାର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହେଉଛି ଶିବବାବାଙ୍କର ଗଉଶାଳା, ଶିବବାବା ଏହି ନନ୍ଦୀଗଣ (ବ୍ରହ୍ମା)ଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଗଉଶାଳା ଶବ୍ଦ ଥିବା କାରଣରୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପୁଣି ଗାଈ-ବାଛୁରୀ ଇତ୍ୟାଦି ଆଦି ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶିବବାବା ଏଠାକୁ ଆସିଥିବେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ କୌଣସି ଶରୀରରେ ଆସିଥିବେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହା ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କର ସ୍କୁଲ । ଏଠାରେ ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ ପଢାଯାଉଛି ତେବେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ-ପାବନ ସିଏ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ନିଜେ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କର କ'ଣ ଦରକାର ଅଛି ଯାହାକି ପତିତ ଶରୀରରେ ଆସିବେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ଦୂର ଦେଶ ନିବାସୀ ପରଦେଶକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପର । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ରଚନା କରିଥିବେ ତେବେ ଯାଇ ତ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ରଚନା କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଇଏ ବାପଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଆଦିଦେବ, ମହାବୀର କାରଣ ସିଏ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଜଗଦମ୍ବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ଦୁନିଆ ଏକଥା ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ଜଗଦମ୍ବା ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କନ୍ୟା । ତେବେ ସରସ୍ୱତୀ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ । ଜଗଦମ୍ବା ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ । ଏବେ

ଶିବବାବା ଆସି ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଜଗଦମ୍ବା ସରସ୍ୱତୀଙ୍କୁ ନିଜର କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ (ସ୍ନେହ) ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । କଥାରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ହୃଦୟର ସ୍ନେହ ରଖ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସଙ୍ଗ ତୁଟାଇ ଜଣଙ୍କୁ ସଙ୍ଗ କର । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଜାଣିବେ ବି କିପରି ? ଯେତେବେଳେ ବାବା ଆସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେବେ, ତେବେ ଯାଇ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଆଜିକାଲି ତ ଗୁରୁମାନେ ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ବୋଲି ଶିଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବନ୍ଧ ହିଁ ତୁଟିଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ କଥା ଶୁଣୁଛ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସୁଖଦେବ ଏବଂ ତୁମେ ହେଉଛ ବ୍ୟାସ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାସଙ୍କର ନାମ ରହିଛି ନା । ବ୍ୟାସଦେବ ତ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ହେଲ ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟାସ । ତୁମେ ଯେଉଁ ଗୀତା ରଚନା କରୁଛ ତାହା ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ମିଥ୍ୟା ଗୀତା ଏବଂ ସତ୍ୟ ଗୀତା ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଅଛି । ସତ୍ୟ ଦୁନିଆରେ ମିଥ୍ୟାର ନାମ ହିଁ ନଥାଏ । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଦା (ଜେଜେବାପା)ଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛ । ସମ୍ପତ୍ତି ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ନୁହେଁ ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମା ନୁହଁନ୍ତି । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୁଖ କମଳ ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ବର୍ଣ୍ଣ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଶିବଙ୍କର ନାତି ନାତୁଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ନିଜର କରିଛ । ଗୁରୁଙ୍କର ପୌତ୍ର ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ହେଉଛ ସତଗୁରୁଙ୍କର ନାତି-ନାତୁଣୀ । କିନ୍ତୁ ଗୁରୁମାନଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତ କେବଳ ପୁରୁଷ ହିଁ ଥାଆନ୍ତି । କନ୍ୟା ତ କେହି ନଥା'ନ୍ତି । ସତଗୁରୁ ତ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି ସତଗୁରୁଙ୍କ ବିନା ଘୋର ଅନ୍ଧକାର । ତୁମର ଏହି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ନାମ ବଡ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ । ବାବା କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ପିଲା ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଜାଣିଗଲେ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ । ତେବେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଘିଅ ଦୁଧର ନଦୀ ବୋହୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ ବିଶୁଦ୍ଧ ଘିଅ ଟିକିଏ ହେଲେ ମିଳୁନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଦିନେ ନା ଦିନେ ଏହି ସଂସାର ରୂପୀ ପାଳଗଦାରେ ନିଆଁ ଲାଗିବ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମରିବାକୁ ପଡିବ ତା'ପରେ ଆଉ ମୋ'ଠାରୁ ତ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ମୁଁ ଏଠାକୁ ଆସିବି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋତେ ଶରୀରକୁ ଉଧାର ନେବାକୁ ପଡିବ । ମୋତେ ରହିବା ପାଇଁ ଶରୀର ରୂପୀ । ଘର ତ ଦରକାର ନା । ବାବା କେତେ ସୁନ୍ଦର ମନୋରଞ୍ଜନ ଶୈଳୀରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ମୋ ଦ୍ୱାରା ସବୁକିଛି ଜାଣିଗଲଣି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି ଏକଥା କେବେ ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ୮୪ ଜନ୍ମ କିଏ ନେଉଛନ୍ତି ? ସମସ୍ତେ ତ ନେବେ ନାହିଁ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମରୁ ଆସୁଥିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ହିଁ ୮୪ଜନ୍ମ ନେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ଭାରତକୁ ପୁଣି ଥରେ ନର୍କରୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆସିଛି । ମୁଁ ହିଁ ଏମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛି ଏବଂ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ହୋଇ ଘରକୁ ମଧ୍ୟ ନେଇଯାଉଛି । ମୋତେ ଜ୍ୟୋତି ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସେହି ଜ୍ୟୋତି ସ୍ୱରୂପକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିବାକୁ ପଡିବ, ତେବେ ସେ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ମୁଁ ତୁମର ପିତା ଅଟେ । ମୋର ଜ୍ୟୋତି କେବେ ଲିଭେ ନାହିଁ । ବାବା ତାରକା ଭଳି ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ରହୁଛନ୍ତି । ବାକି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଆତ୍ମା ରୂପକ ତାରକାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅବିନାଶୀ ଅଭିନୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରିବା ପରେ ପୁଣି ପ୍ରଥମରୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଯେଭଳି ରାଜା ରାଣୀ ସେହିଭଳି ପ୍ରଜା । ନଚେତ୍ କୁହ ତ ଦେଖି ଆତ୍ମାରେ ଏତେ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ କେଉଁଠୁ ଆସିଲା । ତେଣୁ ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା । ସାରା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରେ ଥିବା ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଜ ନିଜର ଅଭିନୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ଏହିଭଳି ଅଭିନୟ ରହିଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ । ଏଥିରେ କୌଣସି ଅଦଳ-ବଦଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ଅଭିନୟକୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ତେବେ ଅଭିନୟକୁ ହିଁ ଜୀବନ କାହାଣୀ କୁହାଯାଏ । ଯଦି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଅଛନ୍ତି ତେବେ ଜଗଦମ୍ବା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବେ । ସିଏ ମଧ୍ୟ ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମର ଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି ଏବଂ ଆମର ଏହି ଜଣଙ୍କ ସାଥୀରେ ହିଁ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ସ୍ନେହ ହେବା ପାଇଁ ବେଶି ସମୟ ଲାଗିନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ବିଲେଇ ମଧ୍ୟ କମ ନୁହେଁ । କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଈର୍ଷା ହୋଇଥାଏ । ଯେଭଳି ଆମମାନଙ୍କର ଶିବବାବା ସହିତ ସ୍ନେହ ରହିଛି ତେଣୁ ମାୟାର ଈର୍ଷା ହୋଇଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ମାୟା ତୋଫାନ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । "ତୁମେ ଚାହୁଁଛ ପ-ବା'ର ପଡୁ କିନ୍ତୁ ମାୟା ବିଲେଇ ତିନି ପକାଇ ଦେଉଛି । (ପଶା ଖେଳର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ) । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହୁଛ ତେଣୁ ତୁମେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗକୁ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ତୁଟାଇ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ ହିଁ ତୁମର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ପିତା ଯଦି ତୁମେ ମୋର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବ ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରିଦେବି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମତ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବିଖ୍ୟାତ ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କର ମତ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଥିବ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ରାୟ ଦେଉଥିବେ । ଏହି ସାରା ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ସମାଚାର ତ ବାବା ହିଁ ବତାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଯଦିଓ ତୁମେ ତୁମର ପିଲାମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ନିଅ କିନ୍ତୁ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହୁ । ଭାବିନିଅ ଏହା ହେଉଛି

ଶ୍ମଶାନ ଘାଟ, ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ତାନ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କୌଣସି ବି ସାକାରୀ ବା ଆକାରୀ ଶରୀରଧାରୀ ଦେବତାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଅ ନାହିଁ । ବାବା ଏକଥା ଦଲାଲ ହୋଇ କହୁଛନ୍ତି । ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ନା ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମା ଅଲଗା ରହିଲେ ବହୁତ କାଳ । ତେବେ ବହୁକାଳରୁ ଅଲଗା ତ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସତଗୁରୁ ଦଲାଲ ରୂପରେ ମିଳୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସୁନ୍ଦର ମେଳା ଲାଗୁଛି । ବାବା ଦଲାଲ୍ (ମଧ୍ୟସ୍ଥି) ରୂପରେ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର ଯେ ଆମେ କାମ ବିକାରର ଚିତାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଜ୍ଞାନଚିତା ଉପରେ ବସିବୁ । ତେବେ ତୁମକୁ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ମିଳିଯିବ । ନିଜ ପାଖରେ ହିସାବ ରଖ ଯେ ମୁଁ କେତେ ସମୟ ଏହିଭଳି ପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛି । କନ୍ୟା ଦିନ ରାତି ତା’ର ସ୍ୱାମୀକୁ ମନେପକାଇଥାଏ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ହେ ନିଦ୍ରାଜିତ ପିଲାମାନେ, ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ଏକ ଘଡି ଅଧ ଘଡି.... ଏହିଭଳି ଆରମ୍ଭ କର ପୁଣି ଧୀରେ ଧୀରେ ବଢାଅ । ତୁମେ ଯଦି ମୋ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବ ତେବେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ବୁଦ୍ଧିର ଦୌଡ ପ୍ରତିଯୋଗିତା । ଏଥିପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିବ, ତେବେ ଏହି ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର ପାପ କଟିବ ଏବଂ ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟଳ, ଅଖଣ୍ଡ, ସୁଖ-ଶାନ୍ତିମୟ ରାଜ୍ୟ କରିବ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏହିପରି ରାଜ୍ୟ କରିଥିଲ, ଏବେ ପୁନର୍ବାର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ନିଅ । ପ୍ରତି କଳ୍ପରେ ଆମେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ କରୁଛୁ ପୁଣି ଆମକୁ ହିଁ ମାୟା ନର୍କବାସୀ କରିଦେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ସମସ୍ତେ ହେଲେ ରାମଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ଆମର ତାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ବାବା ଆମକୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ନର୍କରେ କାହିଁକି ପଡିଛୁ ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମେ କେବେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିଲୁ । ବାବା ତ ସ୍ୱର୍ଗର ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରାଣଦାତା । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣକୁ କେବେହେଲେ କାଳ ବେନିୟମ ଭାବରେ, ଅକାଳରେ ନେଇଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ସେଠାରେ କାନ୍ଦିବା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ତୁମେ ସାକ୍ଷାତ୍କାରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କିପରି ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ଏକଦମ୍ ବିଜୁଳି ଚମକି ଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗର ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର ନା । କୃଷ୍ଣ ତ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ସତୋପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମା । ପୁଣି ସତୋ, ରଜୋ, ତମୋରେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ତମୋପ୍ରଧାନ ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଇଥା’ନ୍ତି । ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଏହିଠାରେ କରାଯାଉଛି । ବାବା, ଏବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି ପୁଣି ସେଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇ ନୂଆ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବି । ଏବେ ତ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ନା । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରାଣଦାନ ଦେବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ରାମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ହୃଦୟର ସ୍ନେହ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରଖିବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାର ନାହିଁ । ନିଦ୍ରାଜିତ ହୋଇ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାକୁ ବଢାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସମୟ ଅନୁସାରେ ରୂପ-ବସନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗୀ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମା ହୋଇ ସ୍ୱଶାସକ ହୁଅ ।

ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱାଶାସକ ଆତ୍ମା ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବେ ରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗୀ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବେ ବସନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଯିବେ । ଉଭୟ ସ୍ଥିତିରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇପାରିବେ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଯୋଗୀ ହେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବା ବେଳେ ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟ ମନେ ପଡୁଥିବ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରୁ ମଧ୍ୟ କମ ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ଲାଗିଯିବା ଦରକାର । ତେବେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ରେକର କାମ ହେଲା ଯେଉଁଠି ଲଗାଇବ ସେଠାରେ ଲାଗିଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସ କର ଯେ ଯେଉଁ ସମୟରେ, ଯେଉଁ ବିଧିରେ, ଯେଉଁଠି ବି ମନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଲଗାଇବାକୁ ଚାହିଁବ ସେଠାରେ ଲାଗିପାରୁଥିବ । ଏହିଭଳି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଏବଂ ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଶାନ୍ତିଦୂତ ସିଏ, ଯିଏକି ତୋଫାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଝଡ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତିର ତୋଫା ଅର୍ଥାତ୍ ଉପହାର ଦେଇପାରିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****